

BONSAI 2/88 A OFSETA MIMOŇ - Po zaslání stížnosti (tentokrát doporučeně) ticho. Ofseta údajně měkne (Hi-Fi klubu slevila z přemrštěných 32 tisíc na 15), ale jakékoliv spekulace nejsou na místě (třeba jako že naši částku vzdala) - bez řádného uzavření může být záležitost v průběhu tří let kdykoliv obnovena a takto je třeba se k ní stavět. **Peníze utržené za B 2/88 jsou tedy provizorně investovány do tiskovin objednávaných pro klub** (tím jsou konečně odblokovány soukromé finance manželů Karbusických, jelikož nedávný pokus vytvořit odběratelská konta v tomto směru neslavil potřebný úspěch).

VEGA 5. Termín 1. 3. , uvedený na propagačních letáčcích, ještě neproběhl, takže těžko hodnotit celkovou úspěšnost. Jisté je, že z plánovaného nákladu 1000 výtisků je závazně objednána zatím jen desetina. Zbývá uveřejnění zprávy ve fandském Interkomu (původně určené pro Inform servis, ale ten se zatím nekoná), B. D. fanu (tj. u comicsářů) a článku v Mladých rozletech (ještě nenapsán, ale je to v plánu). Dále probíhá jednání ohledně distribuce po zaběhaných cestičkách s Moravcem, Soukupem a Fišerem (pochopitelně vše za rabat). **Nadále je aktuální hledat finančně nenáročné způsoby propagace Vegy, v konečném počtu rentability pak bude každý odběratel znát.**

KRESLÍŘ JOZEF SCHEK, autor dvou seriálů ve Veze 5, jenž nám poskytl autorská práva zdarma a slíbil xerox vadných stran (přitom sám již nevládní ani originály, ani příslušné výtisky Elektronu), svůj slib překvapivě rychle splnil. Dokonce pro jistotu pořídil kopie všech stran příslušných seriálů.

AUTOR TEXTU kresleného příběhu **KAPITÁN NEMO** Svatopluk Hrnčíř taktéž poskytl autorská práva zdarma. Vedle toho upozornil, že hrozí kolize s **připravovaným** vydáním v Magnet-pressu. Vedení této firmy je o nás informováno a pokud zůstaneme u plánovaného nákladu 1000 výtisků, máme jejich svolení. Kolize je takového rázu: V Magnet-pressu vychází comicové sešitky, kde příběhy jsou úmyslně roztrhány (podobně jako u Komety - kdo přerušil odběr, tomu vždy chybí konec jednoho nebo několika seriálů). Navíc příslušné dva sešity neponesou názvy související s Nemem (taky plus). U nás naopak všechny příběhy vyjdou v celku (otázkou je, nakolik by bylo účelné Nema propašovat na obálku).

Každopádně by bylo záhodno vydání Vegy 5 co nejvíce uspíšit. A opět jsme u propagace a shánění závazných objednávek, které by se mělo stát záležitostí celého klubu. Hodila by se například i informace o privatizovaných prodejnách Knihy a stáncích PNS ve vašem okolí. Pan Hrnčíř poskytl i adresu na vdovu po kreslíři Novákovi (zemřel před třemi lety), Annu Novákovou. Bylo s ní již zahájeno jednání ohledně autorských práv.

MIROSLAV GOLIS A MILAN DOLEŽAL, zájemci o členství z České Lípy, zhostí se dvou úkolů - rubriky ZÁHADY v B-Interkomu (potřebné kontakty již navazují) a ilustrování (v nejbližší době obdrží text povídky z Vegy 5 a uvidí se, jak věc zvládnou).

JIŘÍ PALOUNEK z Mladé Boleslavi, nový zájemce o **členství**, bohužel odchází na vojnu, takže zatím představuje spíše naši kádrovou rezervu. Zatím stihl ohodnocení knih v Seznamu klubových knih a jeho doplnění o nové tituly. Vedle toho rozdál v Boleslavi 150 propagačních lístků na Vegu 5 .

"SF PLES MIMOŇ" - Sešli jsme se, dokonce ve větším **počtu** než loni (o Miloše Titu), ale byla chvíle, kdy to vypadalo ještě slibněji. Pohotovost VS ohledně Kuvajtu však na poslední chvíli odvolala Ivana Andrýska, no a Jirka Sazama , ač coby jako pořadatel fyzicky přítomen, za celou dobu se k našemu stolu nedostal (později vyjasnil, že byl z nějakého důvodu rozezlen a nechtěl nám kazit náladu). Samotný ples nebyl nic extra - hudba hrála spíše k poslechu než k tanci a tombolu lze vcelku hodnotit jako chudičkou (opravdu nevím, co bych si počal s pytlíčkem ovsu, a takových tam bylo). Alespoň že jsme se zase po čase viděli a popovídali si.

NOVÉ FANZINY: Slan 2(24)/1990. Na skladě: Na pomezí Eternaalu (V. Kadlečková); Tři zákony odlidštění (J. Pecinovský); Panelfixn (J. Hlavička).

OBJEDNÁNO: Parfém (Süskind), Lovci černých mloků III, Dračí doupě (spol. hra, obj. 1ks pro Zdenu Mócovou), Roger Zelazny (8 povídek ocen. Hugo a Nebula), Muž v labyrintu R. Silverberg), Marťanská odyssea (S. G. Weinbaum, 4 povídky), Planeta smrti (román H. Harrisona, ukázka vyšla v AF č.13), Srdce Technopolu (20 zahraničních povídek), Lidé v džungli (N. Spinrad).

SÉRIE NÁVŠTĚVNÍCI Z KOSMU - comics, 1. díl - Lidé a netvoři, kreslí Boguslaw Polch. Hezky barevné, ale do umění to má daleko, možná i ke slušné komerci (text by neměl popisovat to, co je k vidění, ale právě to, co na obrázcích k vidění není, jinak působí nadbytečně). K dostání na stáncích PNS.

DIVADLO NA VINOHRADECH zařadilo do svého repertoáru SF hru Nepřirozená zvířata od Vercorse.

V LEDNU bylo možno každou sobotu po patnácté hodině sledovat na pokračování televizní hru pro děti Záhada tří kapitánů, sepsanou podle románu spisovatele Kirilla Bulyčova.

JITRO KOUZELNÍKŮ, kniha inzerovaná v B-I 12/1990, je již v prodeji.

VESMÍR JE DOST NEKONEČNÝ - sborník povídek Ondřeje Neffa vyjde v nejbližší době.

AFSF (Asociace fanoušků science-fiction) se v poslední Fandoméně omlouvá odběratelům za různé peripetie a slibuje nápravu, dokonce dotisky některých zcela rozebraných tiskovin. V našem případě kolize probíhala následovně: Na Parconu v Bratislavě byl stoleček, na stolečku tiskoviny, za stolečkem zástupci AFSF a rozdávali pouze těm, kteří zaplatili (eventuelně asi i těm, co byli ochotni platit na místě). Bohužel výpis z počítače ukazoval, že jsme nezaplatili (ačkoliv opak byl pravdou), a tak jsme odešli s prázdnou. Věc jsem neprodleně projednal s Alexem Hlinkou, dokonce mu poslal i xeroxovou kopii útržku složky, ale přes veškeré úvodní sliby se nedělo nic. Tak jsem vyplnil příslušný formulář a nechal na poště pátrat, zda částka dorazila skutečně na ono správné konto. Pošta potvrdila, že ano. S tímto jsem obeznámil Alexe, ale odpověď opět žádná. Až teď ke konci února dorazila Fandoména, kde v příslušné kolonce je existence peněz najednou uznána, ale ouha - o 70 Kčs lehčí (o tzv. členský příspěvek na chod organizace). Suma sumárum jsem od AFSF za loňský rok obdržel za 90 Kčs čtyři čísla Fandomény - to není zrovna mnoho, přesněji řečeno, ne dostatečně na to, abych konečně tuto organizaci začal chválit.

BONSAI 2/88 - Kompletně rozebráno. Ještě zbývá k osmi výtiskům doxeroxovat po jednom listu, aby i ty mohly jít do světa, jinak je zásoba na nule.

PROPAGACE VEGY č. 5 - Článek pro Mladé rozlety byl napsán a zaslán Marianu Budovi do Bratislavy. Samozřejmě zatím ještě nebyl uveřejněn, ale první ohlas tu již je: Peter Pavelko se profesionalizoval (otvírá "prodejnu SF a podobné literatury") a požaduje pro klub a sebe minimálně 350 výtisků. Tedy v tuto chvíli máme více jak polovinu nákladu nasmlouvanou (hodně v tom zapracovaly SF kluby Jihlava, Ústí nad Labem a Ostrava). Další soukromník se na nás pokouší zkontaktovat přes Láďu Cibulku ze SFK Nazca.

PANÍ ANNA NOVÁKOVÁ, vdova po kreslíři Miloši Novákovi, sdělila, že je důchodkyně a že si nemůže dovolit přenechat autorská práva zdarma. Pro nás by ideální případ byl, kdyby souhlasila s podílem na zisku a ne na obratu, jinak by mohla projekt tak zatížit, že by se finančně nedal utáhnout. V tomto smyslu bude vyrozuměna.

NOVÉ KNIHY: Vesmírní diplomaté a Hosté z planety Země - dvě antologie moravských autorů (J. K.: Na obálce jedné z knih mne zarazil dosti neumělý plagiát známého sf obrazu, nečekal jsem, že by kreslíř Soukup mohl tak hluboko klesnout.); Stvořitelé nových světů (reedice).

NOVÉ FANZINY: Poutník 1 (první oficiální číslo, cena 12 Kčs, objednáno); Orion 5 (výměnou za Bonsai; obsah: článek o tajemných koulích, první díl článku o psychotronice a příběhu Conana); Ogre 2 (antologie zahr. sf; slovensky; na skladě); Muž z Cimerie (AFSF konečně zaslalo; na skladě). V zásilce od Jirky Matyše: R.U.R. č.11 (speciál věnovaný workshopu Ondřeje Neffa; pravděpodobně poslední číslo tohoto fanzinu); Bibliografie čs. fanzinů za rok 1988 (sestavil J. Olša jr., vydal r. 1990 SFK R.U.R. při UKDŽ).

CONAN - MEČ S FÉNIXEM na stáncích PNS, cena 12 Kčs, vydal Nezávislý novinář II. Obsah: Stíny v Zamboule, Sloní věž, Dáblova dcera, Sněhová princezna.

SMUTNÉ VÝROČÍ: 25. března loňského roku zemřela paní Sobotová.

----- SF FILM -----

ČÍSLO 5 ŽIJE II běží v našich kinech a kdo viděl první díl, musí být po zhlédnutí "dvojky" značně zklamán. I přes řadu dobrých a vtipných nápadů je film z třetiny až poloviny zralý na přetočení. Z původních hrdinů zůstal jen specialista na počítače indického původu (na rozdíl od svého kolegy zůstal svobodný, tak ho bylo třeba zadat) a samozřejmě robot číslo 5. Děj od dětsky poetického příběhu sklouzl do naprosté frašky (krimi), kterou snad co chvíli psal někdo jiný. Uvedu z celé řady rozporů tři: Stabilita robota se měnila podle toho, jak bylo zrovna zapotřebí, takže po tom, co dokázal na místě zastavit rozjetý taxík, v jiné scéně se nechal převrhnout jako dětská hračka atd. Nebo jiná záležitost: číslo pět je předveden potenciálním kupcům, ochotným zaplatit 10 milionů dolarů, ti jsou využiti k jednomu gagu a zapomenuti! Kam zmizeli? Z technických nesmyslů vybírám ten nejmarkantnější - robot projde řadou vylepšení, ale na záložní zdroj pro udržení vnitřní paměti se jaksi opomnělo, přitom stačí chvilkový výpadek (zlomek sekundy) a paměť je prázdná. Z tohoto faktu je v příběhu dvakrát dramaticky těženo (za pomoci displeje, aby divák viděl, kolik "života" robotovi zbývá), a když je konečně dílo zkázy dokonáno, je ožívován (!) elektrickými šoky (z čehož i já byl šokován, protože takto lze provádět pouze sabotáž na elektrické obvody, ale nic jiného). Příběh končí tím, že opravený a od hlavy k patě pozlacený robot číslo 5 veřejně

skládá slib nového občana U. S. A. Opravdu, pokud jen můžete, nekažte si dojem a tento film vynechte.

KAM ZMIZELA 55. ŠKOLA ? Televizní SF hra o zlém cizinci (bývalém emigrantovi), který speciálním fotoaparátem (na jehož konstrukci údajně "makal celých deset let") zcizoval autoveterány. Přijel si k nám finančně přilepšit a přemluvit svého bratra k odchodu z republiky. Ani jedno se mu nepovedlo díky partě šikovných dětí. Hrůza! Naše ČST se snaží vysílací čas lepit, jak se jen dá, a občas použije výtvary skartovací umělecké hodnoty. Už samo téma je nelogické: Patentováním svého vynálezu by "zlosin" získal neskonale více (a zcela legálně), než jeho zneužitím ke zločinu. Transport snímků nabízí oproti dosavadnímu lopotnému přesunu hmotných objektů tak obrovské výhody, že by to naši civilizaci kompletně od základu změnilo - to by si během deseti let mudrování nad vynálezem uvědomil i osel. Jenomže jako každý, tak i tento příběh vyžadoval zápletku, tak ji holt obdržel. Stejně školácké bylo i televizní zpracování - hercům měl někdo vysvětlit, zda hrají ve veselohře nebo vlastně v čem. Nic to, že výroky jednoho z dětských představitelů šly vysoko, převysoko nad jeho momentální (a podle vizáže možná i budoucí) úroveň IQ, kdyby alespoň projev ostatních hrdinů byl na potřebné úrovni. Navíc ze všeho čísel sovětský prapůvod (autor tuším Markov), v ideovosti i dialozích (v našich krajích není právě zvykem kárat slovy "I ty Maříku !"). Moje hodnocení - nula bodů.

MALOU KAMARÁDKU mimozemšťana E.T. ve stejnojmenném filmu hrálo roztomilé sedmileté děvčátko Drew Barrymoreová, dcera slavné hollywoodské hvězdy. Popularita jí natolik popletla hlavu, že už jako desetiletá začala utíkat z domu a zcela propadla drogám. Nyní má čtrnáct let a za sebou čtyři pobyty v léčebných zařízeních.

----- Z Á H A D Y -----

Časopis Zápisník 5/91, článek „**Záhady zkamenělé geometrie**“.

V roce 1961 si Čech K. Drbal nechal patentovat pyramidový ostříč žiletek, ale podivuhodná vlastnost tohoto útvaru je známa již od dob starého Egypta. Tehdejší civilizace věděly o psychotronice mnohem více, než my dnes. Od nejtělejšího mládí trénovali kněží své mimořádné vlastnosti a vedle jiného velice dobře znali i vliv geometrického tvaru těles na fyzikální pole. Tvar pyramidy způsobuje koncentrování energie v jedné třetině její výšky (do těchto míst byly umísťovány hrobky faraónů), což způsobuje řadu zajímavých efektů (zacelování kovů, desinfekci, dehydrataci aj.). Stavbu čtyř známých pyramid v Gize je však třeba považovat za obrovský psychotronický experiment, který se nevydařil: nedlouho po dokončení došlo k drastickým změnám v kolísání hladiny Nilu (na pravidelných záplavách bylo závislé celé hospodářství - to se zhroutilo) a k rozšíření pouště, podle dr. Stolína v důsledku vybití shromážděné energie do podloží.

ČESKOSLOVENSKÁ ARCHEOASTRONAUTICKÁ ASOCIACE vznikla 12. května 1990 a vytkla si za cíl shromažďovat a studovat indicie možných návštěv mimozemských civilizací, zkoumat hraniční jevy naší reality a zabývat se otázkou UFO. Na užší spolupráci a odborné konzultace se asociace pokusila získat řadu našich předních vědců, avšak ne vždy pochodila. Viceprezident Čs.AAA Mgr. Vladimír Liška o tom napsal článek do časopisu Reflex (vyšlo v č. 12/1991). Ke jmenovaným odpůrcům patří dr. J.Grygar, publicista K. Pacner a J. Malina (ironií osudu člen mezinárodního archeoastr. sdružení AAS; společně s Fr. Kukalem napsal knihu Soumrak kouzelníku jako protipól světoznámému Jitru kouzelníků). Na bratislavském Parconu jsme popisované postoje viděli v praxi, když jeden z vědců dvěma prsty odstrčil Ikarii s Olšovým článkem o Ufounech. Ta otřesná nechuť seznámit se s něčím, co se netradičně dotýká jejich oboru, která je však tou nejpřímější cestou ke středověké zabedněnosti. Ne nadarmo se traduje, že pokrokoví včerejška jsou brzdou zítřka, což hojně citují ti (vzpomeňme na výroky J. Grygara v televizním pořadu Okna vesmíru dokořán), co si nepřipouštějí, že i oni se mohou jednou tou brzdou stát (pokud jí už nejsou). Článek končí

slovy: "Pravda je křehká nádoba. Její podmínkou je totiž především vzájemné pochopení i vzájemný respekt. 'Bohové' naší astronomie a kosmonautiky však stále mlčí..."

NÁVRHY VLADIMÍRA VEVERKY OHLEDNĚ NAŠEHO KLUBU A FANZINU (B-I sp. 10/1990) ANEB PRAXE KONTRA SUCHÁ TEORIE

Návrhy se měly projednat na minulé plenární schůzce. Z časových důvodů se neprojedly a upřímně řečeno především proto, že jsme si tento čas ani nesnažili vytvořit - vždy bylo na programu něco zajímavějšího. Přesto se sluší odpovědět. Vláda má především pravdu v tom, že změna orientace na comics není východiskem - konkurence vzrůstá a za chvíli bychom byli ve stejné situaci jako s literárními příspěvky. Nezbyvá, než se raději nespécializovat a bojovat dál na čtyřech frontách (pův. tvorba, překlady, comics, grafika) - číslo bude holt vždy takové, co se podaří sehnat. Teď k jednotlivým bodům návrhu.

Bod 1: 'Práce se začínajícími autory a z tohoto plynoucí sborníček'. Je fajn, že by našemu klubu odpadly finanční a technické starosti (to si mělo vzít ústředí), ale nějak se mi to celé stejně nezdá. Každý z autorů se ze zcela pochopitelných důvodů snaží své dílko uplatnit v co největším nákladu. Vzpomeňme na tu hrůzu, co vychází v různých časopisech - na nás by zbyla ještě větší hrůza. A pokud by se nám přeci jen podařilo ulovit něco dobrého, uveřejnili bychom to jen v minimálním předstihu před nějakou velkou firmou. Je mi líto, ale toto není práce, která by mne mohla těšit, eventuelně jinak přimět k tomu, abych se jí věnoval. Druhá část bodu 1 se týkala organizování seminářů, setkání apod. Nebudu zdůrazňovat fakta typu nemožnost ubytování, sál s pronájmem 600 Kčs/h aj. Důležitější je, že většina práce by padla na mne a já jsem nadoraz - stíhám akorát zabezpečit nejnnutnější chod klubu.

Bod 2: 'Archiv videosnímků s vazbou na comics, včetně dabování a publicistiky'. Technicky by nebyl problém (k dispozici i videokamera), ale podle reakce majitelů (nulový zájem) je věc jasná.

Bod 3: 'Celostátní archiv článků o comics (našich i zahraničních), koordinace překladatelů'. Nejblíže má k tomuto úkolu Zdena Mócová, která svého času projevila ochotu přepisovat Archiv comics na cyklostylové blány. Když však vezmu v úvahu její prostorové možnosti, nemusím ani uvažovat dále, i když bych viděl určitou cestičku, jak to zdolat. Hlavní impuls však musí přijít od Zdeny, která sice o volném úkolu ví, ale nehrne se k němu.

Teď si dovoluji malé zobecnění v úrovni fandomu, z níž Vláda na nás shlíží (ale neméně dobře to platí i v rámci našeho klubu, jen měřítko je trochu jiné, dokonce jedu pět let v jednom ne-sf projektu, a v něm to platí taky).

Ochota, možnosti a schopnosti řadových fanů drobí velké úkoly na malé. Toto drobení (navíc s možnými skluzy a výpadky) může lehce vést ke vzniku molochu, který se k výsledku dopracovává jen velice ztěžka. Předávání úkolů novým lidem nesmí proto probíhat za každou cenu (aby všichni měli co dělat), ale musí respektovat celkovou funkčnost - aktivně zapojený člen klubu musí odvést více práce, než je do něj investováno (bohužel jsem se osobně setkával i s opačnými případy). Neméně důležitou podmínkou je dodržení kvality a termínů (k čemu pozdě odevzdaná špatně provedená práce?). Není-li toto splněno, nemá smysl činnost předávat a je lepší ji provést sám (pokud je to tedy časově i jinak myslitelné).

Srovnejme s koncepcí, na kterou nedlouho po návrhu našemu klubu přešel Vláda Veverka (možná i to je důvod, proč ani z jeho strany nebyla otázka spolupráce na plenárce oživena). Vyčetl jsem ji z B. D. fanu a doufám, že ji moc nezkreslím. Vedení Comics klubu jako semknutá parta rafanů, kteří se na profesionální a poloprof. bázi pokusí sami zvládnout co nejvíce. Zbytek je volný pro iniciativu zespoda. Zájemce se jen zkoordinuje s ústředím a může začít podnikat.

Aby toto povídání bylo alespoň trochu úplné, musím se zmínit o motivování, které je naprosto klíčové v tom, zda se někdo něčeho ujme. Koho teoretizování nudí, jistě přeskočil celé povídání, takže pro ty zbývající.

Nedostatek času se sice tváří jako argument (taky jsem ho takto výše použil), ale v podstatě jde o to, aby nová činnost byla schopna vytlačit tu stávající. Je to jako když mám obě ruce plné - abych mohl něco nového uchopit, musím něco z drženého odložit, jinak to

nejde. A mohu ubezpečit, že v našem věku ty ruce plné máme (a ne vždy jen ze své svobodné vůle), ale na druhé straně je ověřenou skutečností, že odložit lze absolutně všechno, když je k tomu dostatečný důvod. Tedy *dostatečný* důvod, nejen nějaký důvod.

Odtud naše vlažná reakce. Myslím si, že ani v jednom z nás vztyčení vlajky comics nezbudilo touhu podávat heroické výkony za skývu chleba, ale že jsme i po tomto aktu zůstali na úrovni běžných spotřebitelů. Tedy je nás nutno motivovat jako každého jiného. Nabízené úkoly jsou želbohu z převážné míry nenávratné investice směrem ven - ze zastřešení Bemíka, seminářů ani sborníčku pro nás nic neplyne (ani pro klub, ani osobně), z obou archivů minimum (že se dotyčný může s obsahem seznamovat a klub čerpat např. pro B-Interkom a plenárky). Čili volný směr pro naši aktivitu by to byl pouze za předpokladu, že nemáme do čeho jiného dloubnout (což je na hony vzdáleno od skutečného stavu).

Vládovi se vcelku oprávněně vytýká, že jeho vysoké celofandomské teorie nejsou dotazeny na úroveň jednotlivých fanů a že při rozdělení občas působí dosti necitlivě. Všiml jsem si toho, když se náš klub spoluprací na B. D. fanu neprobojoval ani do tiráže. Neříkám, že v našem případě to bylo nějak obzvlášť závadné, ale motivování se skládá i z takovýchto drobností a stálo by jistě za to, aby se Vláďa začal touto oblastí konečně trochu více zabývat. Obětování se vyšší ideji je vlastností hrstky fanů a ke všem ostatním je třeba se stavět jako ke zcela normálním lidem. Určitým (nutno zdůraznit po všech stránkách nenáročným) východiskem v nově zavedené koncepci je, že si zájemce sám najde oblast, kterou chce vykonávat, ale pro všechny zbývající (tj. nedostatečně se rentující) oblasti bude muset Vláďa oprášit svůj starý styl a vylepšit ho natolik, aby dokázal zapojit i ty méně nažhavené fany, tedy případně i nás.

MIROSLAV GOLIS zaslal dvě ilustrace povídky E. W. Hamiltona "Děti slunce" (Vega 5). Až se od Lubora Studeckého vrátí opravený text Vegy 6, bude moci začít šperkovat i toto číslo.

RICHARD ŠTEFÁNEK, jinak Ríša, je nový zájemce o členství až z dalekého Děčína. O štěstí se pokusil již ve dvou klubech (v Ústí mají plno, Teplice se podruhé zatím neozvaly), uspěl až u nás. Píše povídky, kreslí a lze se na něj obrátit i ohledně fotografií.

PANÍ ANNA NOVÁKOVÁ přenechala autorská práva comicsu Kapitán Nemo za dosti podstatný podíl na zisku, ovšem s rizikem bude-li vůbec nějaký.

KNIŽNÍ PODNIKATELSKÝ KLUB zprvu jen zprostředkoval kontakt na S. Hrnčíře (jednání zdárně ukončeno), teď se ozval prostřednictvím prokuristy Ivo Pechara, že zájem o zastřešení Vegy by byl (jako ukázkou mají poslední číslo Bonsai) a chtějí znát naši představu. Ta je sepsána a odeslána. (Pozn. J. K. : Neodpustím si upozornění na jednu kuriózní záležitost: Bydlím v Pražské ulici v Mimoni, I. Pechar v Praze v Mimoňské ulici. Až do této chvíle jsem ani v nejmenším netušil, že v Praze ulice s takovýmto jménem existuje. Je to náhoda nebo volání osudu?)

POČÍTAČOVÝ SEZNAM KLUBOVÝCH SF KNIH je hotov. Hodilo by se ještě dodat "konečně", protože termín vyjetí závěrečné verze se oproti původní představě pozdržel téměř o rok. Ale k dnešnímu dni je na světě, u většiny titulů obsahuje hodnocení obsahu a určitě poslouží účelu, pro který byl sestaven.

NOVÉ FANZINY - Krypton 6 (náklad 50 výtisků; obsahuje dvě povídky mimořádně vhodné pro doplnění Vegy 6 - věc v jednání); Číslo 1 a 2 (nový fanzin "SF klubu pre komercializáciu sci-fi pri AÚ PÚ PKO Bratislava"; obsah sestaven převážně z textů uveřejněných v jiných tiskovinách, ale svému účelu slouží dobře); Labyrint (SFK Opava).

ROZPRODEJ PŘEBYTKŮ Z ARCHIVU. S rentabilitou Vegy to může dopadnout všelijak, jelikož tento projekt je značně zatížen požadavkem na výtisky zdarma (pro Arnal, Jihlavu, náš klub, propagaci apod.), a tak je docela možné, že přijdou na řadu pomocné finanční injekce z jiných zdrojů. Velice vhod přišel nápad Jirky Matyše rozprodat fanziny jiných SFK z jeho domácí zásoby - návazně na něj byla rozjeta akce prodat vše, co je v archívu fanzinů 2x (asi 70 výtisků z let 1982-88). Základní seznam existuje a je k nahlédnutí jakémukoliv zájemci.

ZASILATELSKÁ SLUŽBA "ANTIQ BODEV" (adresa: book service, P.O.B. 133, 397 01 PÍSEK) v oblasti SF literatury nabízí k odběru asi 400 titulů. Seznam je u J. K., ale lze si o něj i napsat na výše uvedenou adresu. Tato nabídka má výhodu oproti jiným (rozesílaným končícími sběrateli), že je neustále doplňována a že umožňuje objednat i neuvedené tituly (slíbeno, že seženou).

SOUKROMÝ KNIHKUPEC PAVEL HOLUB z Němčic n/H poslal na adresu našeho SFK nabídku knih, jmenovitě titulů: **S. Lem** - Fiasko (26), **L. Luhan** - Souhvězdí Brouka (?), **O. Neff** - Šídlo v pytli (?) a Vesmír je dost nekonečný (24), **F. Novotný** - Bradburyho stín (26), **D. Evans** - Gooka a dračí lidé (25) a Conan a krvavá hvězda (25). Ceny jsou přibližné, při větším odběru sleva 10 %. J. K.: **Do čtrnácti dnů po obdržení B-I dejte závazně vědět, jinak objednávám pouze pro sebe.**

KOPÍR SERVIS MOTOSPORTKLUB DUBÁ - jednostranný xerox za max. 1.50 Kčs a oboustranný za max. 2.60 Kčs (ceník samozřejmě členěn značně podrobněji). Materiály lze posílat poštou a stejnou cestou dostávat zpět. Kvalita výborná. Adresa: Václav Pithart, Sochorovova 820, 472 01 Doksy.

RODOKAPS - Ken Wood a meč krále D'Sala. Podle ohlasu výborné!

NABÍDKA SFK 451°F : Legendy I až IV a Blízke stretnutia 1 a 2. Vzhledem k tomu, že se jedná o fantasy blíže neurčeného autora (údajně nejlepšího v ČSFR za rok 1990 - přiznávám, ztrácím přehled a nechci tipovat) a literaturu faktu o setkáních s UFO, platí pro objednání výše zmíněná čtrnáctidenní klauzule.

AFSF ve spolupráci se Studiem volného času připravuje celostátní **Sci-fi ples**.

Předpokládané předběžné termíny: 20. - 22. 9. nebo 27. - 29. 9. 1991. Místo Harrachov, hotel FIT FUN. Cena 350 Kčs. Zahájení v 18 h v pátek.

PŘEVZATO Z INTERKOMU:

+ SFK Ostrava nabízí slavnou Moorcockovu **knihu Kníže mečů** (35 Kčs).

- 31. 5. 1991 v 19.00 v Domě kovoprůmyslu na Smíchově proběhne **beseda s**

E. von Dänikenem.

+ Kmínková **Utopie, nejlepší verze** právě vychází u f. Winston Smith.

- Nakladatelství AG kult vydává první svazek šestidílného cyklu Isaaca Asimova **Nadace**.

- SFK J. Vernea vyhláší další ročník Soutěže o nejlepší Fantasy (adresa: Egon Čierny, Matěchova 14, 146 00 Praha 4). Uzávěrka 31. 7. 1991.

Pozn. J. K.: Tituly označené "+" objednám pouze na požádání.

----- SF FILM -----

MĚSÍC 44. Německý film (běží v našich kinech). Nejprve k ději: O vliv bojují dvě mohutné organizace a ta "naše" prohrává. Na řadu má přijít Měsíc 44, který bude jako ostatní zcela vybilén a nelze proti tomu dělat skoro nic (a taky se nikomu do toho nechce). Obranu mají tedy zajistit narychlo zaučení vězni, kterým jako navigátoři poslouží mladí kluci. Přes úvodní tvrdé vzájemné konflikty (homosexualita, vražda a sebevražda, drogy) nakonec situaci zvládnou. Teď ke kladům a připomínkám: Film je ze strategického hlediska naprostým nesmyslem (jako by R. Regan postavil svoji kosmickou obrannou iniciativu na vrtulníkových základnách - doslova). Lety na hranici života a smrti v úzkých kaňonech jsou sice opticky atraktivní záležitostí, ale ve své podstatě vrcholně neúčelnou. Umím si představit např. stabilní pancéřové věže s paprskomety nebo jinými zbraněmi, rozmístěné v okolí strategických bodů, nebo menší eskadru letadel, která nejen umí vymetat kaňony, ale je schopna operovat i mimo ně atd. Aby míra mé tolerantnosti byla dokonale otestována, hlavní boj si odbude jediný vrtulník, kterému útočníci nalétávají do rány jako na střelnici. Nebo představa, že v objektu řízeném robotem musí opravdu sedět robot, který se trhavými pohyby o cosi pokouší. Kladem filmu jsou perfektní kulisy (kolik filmů jsem již takto omlouval, pomalu docházíme ke stavu, kdy se k těmto efektům dostává kdekdo s jakýmkoliv scénářem) a částečně originální (v SF filmu jsem zatím nic takového neviděl) popis mezilidských vztahů. Jinak je to bláto.

PŘÍBĚH SLUŽEBNICE. Americký film, běží v kinech. USA je v něm obětí chemické války (ta stále zuří), v důsledku které je plodnou jedna žena ze sta. Ženy jsou násilím svázeny, testovány a rozděleny na budoucí služebnice a ty ostatní (údajně pracují v lágrech, "kde ti za rok uhnije nos"). Nejzákladnější orientaci divákovi poskytne při bohoslužbě kněz, který naprosto otevřeně káže, na jakých základech tato nová společnost stojí (pravidla jsou vypjatá až do téměř nefunkčního extrému, potlačujícího základ celého snažení, tj. porodit zdravé dítě - při prohřešku rodičku klidně oběsí). Smyslem existence služebnic je dokompletovávat rodiny velících důstojníků o dítě. Až na jednom místě splní svou povinnost k vlasti, přesune se o dům dál. Takhle to mělo běžet podle ideálního modelu, jenomže tu je i neplodnost mužů (kteří si to nepřipustí) a protivládní odboj, který připraví naši hrdince horké i hezké chvíle. Na konci filmu žije na svobodě se svým dítětem v "komfortu" starého přívěsu, ale hlavně že na svobodě a s nadějí v lepší budoucnost. Jak jsem již napsal, pravidla hry byla až zbytečně tvrdá, ale na druhou stranu jednalo se o svět, který si pro sebe zařídili důstojníci, a to zcela podle klasického vzoru dvojí morálky (včetně soukromého bordelu) - tedy pochopitelný a logický, jen to měl někdo v průběhu děje slovně nadhodit (raději). Film vcelku realisticky popisuje vztahy i prostředky, kterými se jich dosahovalo (vymývání mozků, hysterie, kolektivní poprava provinilé ...), jen bych mu vytkl dva hlavní nedostatky: Při svém

osvobození se hrdinka jaksi až příliš dlouho nemohla rozloučit se svým milým, a tak na podporu slov "už je třeba jít" byly použity tak vyumělkované ohnivé efekty, že kdyby tam nebyly, filmu by to jen prospělo. Druhou a závažnější závadou byl mikrofon v horní části obrazu, který působil mimořádně rušivě, zvláště při dialogích, kdy se pohyboval ze strany na stranu (přitom šlo o halířové scény, které bylo možno lehce přetočit, ale tvůrci se nenamáhali, je to škoda, na jiných scénách si záležet dali).

ŠESTIDÍLNÝ SLOVENSKÝ TELEVIZNÍ SERIÁL TETA (sepsaný podle románu A. R. Petterssona). Již jednou (možná nejednou) na našich obrazovkách běžel, ale je to poprvé, kdy jsem viděl všechny díly. Co říci a neurazit? Děj běžel vcelku mdle a nic moc překvapujícího se v něm nedělo (taková horší dietlovka, jen kulisy byly jiné). Možná, že pro děti to mohlo být srozumitelné a "ono", pro dospělého však jen utrpení (nesouhlasíte-li, ozvěte se !).

ŽÁKU KAŠÍKU, NEŽEŇ SE! Televizní hra podle Miloše Kratochvíla. Herecké obsazení: Havelka, Vladyka, Abrahám, Maciuchová, Heřmánek, Molavcová aj. Hra byla reprizována 23.dubna po 15h, viděl jsem ji podruhé a líbila se mi. Perfektní dialogy, vtipné, dobře zahráno, nemám připomínek. Takřka ve stejném termínu a želbohu v hlavním vysílacím čase běžela hra o opačném problému, o omlazování, která mi nestála ani za zapamatování názvu.

SVĚT TAJEMNÝCH SIL - seriál známého spisovatele science-fiction A. C. Clarka. První díl vyprávěl o předtuchách a byl perfektní (sobota 4. května 20.05 h). Druhý díl má být z duchařské oblasti (podle předběžných ukázek), opět v sobotu, tentokrát ve 20.00 h.

----- ADRESÁŘ ČLENŮ KLUBU -----
-

Andrýsek Ivan, 5. května 1923, 470 01 ČESKÁ LÍPA
Doležal Milan, Bardějovská 2569, 470 01 ČESKÁ LÍPA
Golís Miroslav, Bardějovská 2569, 470 01 ČESKÁ LÍPA
Karbusická Eva, Pražská 17, 471 24 MIMOŇ
Karbusický Jiří, Pražská 17, 471 24 MIMOŇ
Kneidl Stanislav, Smetanova 403, 295 01 MNICHOVO HRADIŠTĚ
Matys Jiří, Újezd 2222, 470 01 ČESKÁ LÍPA
Mócová Zdeňka, Pražská 621, 472 01 DOKSY
Palounek Jiří, Purkyňova 860, 253 01 MLADÁ BOLESLAV
Pavíza Vladimír, Křížová 8, 466 01 JABLONEC NAD NISOU
Sazama Jiří, Podhájí 405, 471 23 ZÁKUPY
Studecký Lubor, Palackého 865, 473 01 NOVÝ BOR
Štefánek Richard, Dolní Žleb čp.33, 407 71 DĚČÍN 14
Tita Miloš, Boreček 19, 471 24 MIMOŇ
Vlastník Pavel, Letná 229, 471 24 MIMOŇ

DODATEK k nabídce Holubova knihkupectví: **L. Szalai** - Stroj fantazie aneb Nový Edison (cena ?), **J. Hlavička** - Hurá, hřbitov jede (?), **J. Verne** - Cesta kolem světa (?), **M. Renard** - Orlakovy ruce (?), **V. Čort** - Dánikem a Dánikenové (?), **L. Dilov** - Let Ikaru (?).

OFSETA MIMOŇ A DOTISK BONSAI 2/88 - Na hrubý pytel hrubou záplatou, jinými slovy, občas se vyplatí nenechat se zastrašit nehorázným chováním a ozvat se. Takže žádná penalizace za nezaplacení přemrštěné faktury, ale naopak "sleva" z 2400 na mnou navržených 1000 Kčs. Tím tuto epizodku máme definitivně za sebou.

JIRKA MATYS obdržel z Anglie sciřácký dárek v podobě dvou románů Doris Lessingové (The Marriages Between Zones Three, Four and Five; The Making of the Representative for Planet 8). Pokud někdo nachází vhodné použití, ať dá vědět, knihy jsou mu k dispozici. Jinak by bylo dobré popřemýšlet, co zašleme Sean R. Friend na revanš.

NADACE - I.ASIMOV. Ohledně Seldonovy krize příliš často vysvětloval vysvětlené, ale až do strany 200 jsem si myslel, že jinou připomínku mít nebudu. Kupecká knížata (V. kapitola) jsou však napsána značně mizerně. Podle mého to chtělo padesát stran textu zcela vynechat a nezbytné informace z nich použít až v obhajovací řeči. Jinak závěrečná úvaha o hospodářské závislosti je sice v principu správná, ale vůbec mi není jasné, proč Nadace nebyla vojensky obsazena, když zhola nic nestálo v cestě (že bych něco při čtení přehlédl?).

OPĚT UFO ? - Článek R. Varlamova v Interpress magazínu na straně 44. Vypráví o průzkumu míst přistání UFO a každopádně stojí za přečtení! Spadá do kategorie článků, kdy si člověk říká: "Tak jestli tohle je pravda, tak jsou tu a není nad čím váhat, snad jen na tím, zda chléb a sůl, nebo hůl do ruky."

MÁME SKUTEČNĚ JEN JEDEN ŽIVOT ? - AZ magazín 5/1991. Novinář a televizní reportér Jeffrey Iverson při sepisování svého stejnojmenného bestselleru vycházel ze 400 magnetofonových záznamů vyprávění o minulých životech. Z nich si vybral příběh Jeane Ewansonové (6 minulých životů) a prověřil v něm každé slovo. Podle názoru odborníků, s nimiž Iverson konzultoval, popisy historických reálií jdou místy nad naše současné znalosti a zpřesňují je. Televizní společnost BBC natočila o tomto film.

Filmy PROPAST, PREDÁTOR A VETŘELCI v našich kinech !

----- zhlédnuto v předstihu -----

Nejprve dva SF filmy:

DESTROYERS. Pokud možno, vyhněte se tomuto filmu co největším obloukem. Hlavní hrdina je dvojnásobným plagiátem - co do vzhledu je kopií terminátora těsně před tím, než ráčil zcela ohořet, co do vzniku kopií robocopa (mozek ztroskotavšího letce). Děj je obdobně málo nápaditý. Myslím, že skutečnému fanouškovi SF tento titul nemá co dát.

TOTAL RECALL. Naopak vynikající snímek, nabitý nápady a dějem od první do poslední chvíle. Hlavní postavu ztvárnil Arnold Schwarzenegger a děj se odehrává zpočátku na Zemi, pak na Marsu. Více se nemá cenu rozepisovat, to chce vidět. Je to prostě SF film, jaký má být.

Další filmy z Ivanovy nabídky byly nesci-fi:

COBRA. Film, na který jsem byl velice zvědav, ale bohužel jde o hluboký podprůměr. Sylvester Stallone celou dobu frajersky žvýká sirku, na očích tmavé brýle, v ruce neustále pistoli, kterou později obmění na sadu ručních granátů a samopal. Hlavní hrdinku nejprve ukážou polonahou při focení, aby nám bylo co nejvíce líto jejího případného skonu, o nějž usiluje jeden šíleně vypadající zlosyn...

BOJOVNÍK V KLECI. Polointeligentní silák, který se nejprve uvede ve válečné scéně někde v Asii, pak jako bojovník v kleci, kterému ne a ne dojít, že zápasí o holý život. Opět jako u řady podobných filmů - jde jen o ukázký boje a násilí a samotný děj není příliš podstatný.

MŮJ PŘÍTEL SE STUDENÝM ČUMÁKEM (krimi) a **ESO VŠECH ES** (francouzský boxer na olympiádě ve fašistickém Německu; hlavní role J. P. Belmondo). Oboje velice dobré veselohry!

A. FOZIKOŠ přispívá do Haló soboty záhadnými historkami, sebranými odevšad. Z 19. čísla HS vybírám dva nejzajímavější případy:

V srpnu roku 1869 se snesly na jeden ranč v Kalifornii z čistého nebe stovky kilogramů drobně nakrájeného masa. V březnu 1876 obdobný déšť postihl stát Kentucky. Případ popsali učitelé z Lenstingtonské vysoké školy: "Půl vagónu čerstvého masa, nakrájeného na tenké proužky, z nichž některé ještě krvácely, pokrylo pozemek o rozloze 50 x 300 stop."

V r. 1886 ve městě Cherlow (Severní Karolína) v říjnu denně ve tři hodiny začínalo pršet na malém prostranství mezi dvěma stromy. Pršelo za jakéhokoliv počasí, dokonce když na nebi nebylo ani mráčku. Stovky lidí včetně několika známých vědců se zbytečně snažily přijít tomuto záhadnému jevu na kloub. Zjistily pouze, že před měsícem došlo k podobné události v Dawsonu (stát Georgie). V srpnu příštího roku se tento úkaz opakoval v Ženevě.

D O S L O V

Více čísel Bonsai-Interkomu nevyšlo. Klub totiž, zcela bez předchozího varování, ukončil svoji činnost. Bývalí členové mezi sebou stále udržovali kontakty (a určitě i s fandomem), ale kolektivně se již nikdy nesešli. Veškerá vydavatelská i klubová činnost byla po vzájemné dohodě ukončena.

Stalo se totiž to, že jsem 1. 4. 1991 nastoupil do nového zaměstnání v Narexu Česká Lípa, do oddělení konstrukce forem. Nejenže se ukázalo, že výpočetní technika v této firmě existuje jen ve výhledovém plánu (kreslilo se stále ručně na prknech), ale po dvou měsících odešli současně vedoucí konstrukce i jemu podřízený hlavní konstruktér do jiných funkcí.

Konstrukce se pak skládala pouze ze mne, coby začátečníka, a dvou rozkreslovaček. A za námi firma se šesti sty lidmi, která byla na nás existenčně závislá. Bez forem by nebyly plastové výlisky a bez výlisků výroby: vrtačky, brusky, sbíječky a pily. Pro mne velice zajímavá práce v oblasti, kterou jsem vystudoval, ale bohužel ji předtím prakticky nevykonával. Abych se dostal do obrazu a byl tam co platný, padl na to veškerý můj volný čas a sci-fi pochopitelně musela jít stranou.

Bonsai-Interkomy 4 a 5/1991 ještě vyšly (je mi záhadou, kde jsem je psal a tiskl, vůbec netuším), ale s dalšími čísly byl konec.

S dostatečným předstihem, aniž bych tehdy sám cokoli tušil, jsem členům SF klubu nabízel organizování jako volnou činnost, s pravidly, které si sami zvolí. Nikdo se však této činnosti nechopil. A jelikož jsem klubu každý rok věnoval přes tisíc hodin a měl svůj podíl takřka na všem, můj výpadek znamenal, že vše, v čem jsem figuroval, se prostě zastavilo. Bylo toho tolik, že nemělo smysl pokračovat dál. Moc mne to mrzelo, sci-fi jsem se intenzivně zabýval posledních dvacet let, ale přišel čas obrátit list a zahájit novou etapu svého života.

Stejně tak padly veškeré mé plány ohledně fandomu. Nebylo možné se na nich dál jakkoliv podílet. V mém novém zaměstnání mi bylo po čase sděleno, že jsem po odborné stránce během čtyřech měsíců pokročil o tolik, kolik moji předchůdci za deset let. To bylo potěšující, a navíc velmi potřebné, ale zaplatil jsem za to tím, že jsem byl nucen zcela se odstříhnout od své minulosti. Ještě jsem nějakou dobu žil nadějí, že snad přeci jen vydám obě kompletně připravená čísla Vegy (prodejná verze fanzinu Bonsai), ale nakonec jsem to vzdal úplně.

Až na jaře letošního roku, roku 2018, jsem se ke sci-fi vrátil, provedl inventuru své sbírky fanzinů, doplnil ji a začal se angažovat ohledně převodu těchto tiskovin do digitální podoby. Více plánů ohledně sci-fi zatím nemám.

Ing. Jiří Karbusický

Vzhledem k tomu, že moje vydavatelská činnost v Liberci úzce souvisela s pozdější v České Lípě (technicky i grafickou úpravou), uvádím podrobné údaje o vydaných tiskovinách z obou míst.

SBÍRKA POVÍDEK "SCI-FI LIBEREC" - HISTORIE, verze 2018-12-04 Fakta a zajímavosti sepsal Ing. Jiří Karbusický

říjen 1983

Sci-fi Liberec 1983 (sbírka povídek SF pro potřebu členů SFK Liberec)

NEPRODEJNÉ

Vydal: PS při 3. ZŠ, ul. 5. května Liberec

Náklad: 50 ks

Redakční rada: Jiří Karbusický, Zdeněk Bukáček, SV Dardová

Množící technika: ormig

Počet stran: 36

Obsah: původní tvorba a překlady

Zajímavosti:

1) SFK Liberec byl zájmový PO kroužek, původně fungující na ZŠ Husova (školní roky 80 - 81, 81 - 82 a 82 - 83) - klubová činnost, žádný fanzin; obnoven na ZŠ 5. května (šk. rok 83 - 84) - klubová činnost minimální, zato 2 sbírky povídek; 1984 pokračování SF klubu v klubovně kanoistů na liberecké přehradě s původními členy, v té době již studenty středních škol. K nejnějnějším patřili: Svatopluk Zástěra, Pavel Bohun, Michaela Želízková, Ondřej Šíp a Renata Volková.

2) Malůvky ve sborníku obsahují monogram G. C. (George Carburator = Jiří Karbusický). Stejně tak v pozdějších přílohách Sci-fi Česká Lípa.

3) Povídka "Dokonalý zdroj informací" je jediným překladem Jaroslava Endála, mého spolužáka z SPŠS Česká Lípa a tehdy mimořádně zapáleného fana. Čtyři roky jsme spolupracovali a z velké míry díky jemu vznikla sbírka sci-fi knih a časopiseckých povídek, později využitých v činnosti SFK Liberec. Avšak po jeho vojenské službě se odstěhoval a změnil své zájmy.

4) SV Dardová znamenalo "skupinová vedoucí Dardová". V ZŠ zastřešovala volnočasové aktivity žáků.

leden 1984

Sci-fi Liberec 1984 (sbírka povídek SF pro potřebu členů SFK Liberec)

NEPRODEJNÉ

Vydal: PS při 3. ZŠ, ul. 5. května Liberec

Náklad: 50 ks

Redakční rada: Jiří Karbusický, Jindra Strádalová, SV Dardová

Množící technika: ormig

Počet stran: 36

Obsah: původní tvorba a překlady, soutěže, 2 sci-fi křížovky

Zajímavosti:

1) Moje povídka "Lovci" vyprávěla o hvězdných branách, rozmisťovaných po Galaxii automatickými sondami. Mezi planetami se pak cestovalo ne kosmolety, ale průchodem skrze umělé červí díry. Ty se však mohly zahltit jejich nechtěným přetížením. Příslušná civilizace pak musela pokračovat ve svém vývoji bez kontaktu se Zemí. Až o deset let později, v roce 1994, byl tento způsob cestování zpopularizován ve filmu "Hvězdná brána" a navazujícími seriály.

2) Příloha fanzinu Bonsai Česká Lípa později využila shodnou grafickou úpravu, reprodukční techniku i místo tisku.

FANZIN "BONSAI" - HISTORIE, verze 2018-12-04

Fakta a zajímavosti sepsal Ing. Jiří Karbusický

červenec 1984

Bonsai Česká Lípa 1/84 (základ čísla) + **Sci-fi Česká Lípa 1/84** (příloha)

NEPRODEJNÉ

Vydal: nevedeno

Náklad: nevedeno

Redakční rada základního čísla: Jiří Matys, Ing. arch. Jiří Kňákal, Jan Plešmíd

Redakční rada přílohy: Jiří Matys, Jan Plešmíd, Jiří Karbusický

Množící technika: světlotisk + costar (elektrografie) + ormig (lihový modrotisk)

Počet stran: 14 + 12

Obsah: původní tvorba + 2 překlady (Devadesátá první nevěsta a Únik z pekla)

Zajímavosti:

1) Na Parconu 1984 (v dubnu) mne s Jirkou Matysem seznámil Petr Konupčík z SFK Šumperk.

2) SFK Česká Lípa vznikl v květnu 1984 bez oficiálního zastřešení, tudíž fanzin Bonsai byl na svém prvopočátku nelegální tiskovinou. Z celého klubu jsem znal jen Jirku Matyse jako centrální osobu, s Kňákalem a Plešmídem jsem se nikdy nesetkal, ani dodatečně. Etablován jsem byl stále ještě v Liberci.

3) Protože jsem měl přebytek ormigových blan, nabídl jsem Matysovi možnost vydat přílohu. Tisk proběhl v Liberci na ZŠ 5. května (využil jsem "rozjetý vlak"). Proto se příloha po grafické stránce tvářila jako pokračování "Sci-fi Liberec", v anotaci však měla nenápadnou zmínku: "... pro potřebu členů SFK Česká Lípa".

prosinec 1984

Bonsai Česká Lípa 2/84 (základ čísla) + **Sci-fi Česká Lípa 2/84** (příloha)

NEPRODEJNÉ

Vydal: nevedeno

Náklad: nevedeno

Redakční rada základního čísla: Jiří Matys, Jan Plešmíd, Hana Matysová, Jiří Karbusický

Redakční rada přílohy: Jiří Matys, Jan Plešmíd, Jiří Karbusický

Množící technika: costar + ormig

Počet stran: 20 + 22

Obsah: původní tvorba + přepis filmu Den delfína

Zajímavosti:

1) SFK Česká Lípa stále bez zřizovatele, fanzin Bonsai tedy opět jako čistokrevný samizdat.

2) V základním čísle jsem se angažoval malůvkami. Výhodou bylo, že matrice byly na pauzáku, takže se dalo okreslovat z předloh velmi přesně. Některé malůvky vypadají jako výstřižky z časopisů, jiné (např. na straně 6) jako fotografie, ale ve všech případech jde o kresby tuší. O prostor jsme se s Honzou Plešmídem, druhým ilustrátorem, podělili asi tak půl na půl.

3) "František Šafránek" byl pseudonym, pod kterým mohl publikovat kdokoliv, jehož povídka by se líbila ostatním zúčastněným. Potencionálně mohlo jít o plodnou výměnu názorů a vzájemné vylepšování svých výtvořů. Tento projekt však neměl mezi autory dostatečnou propagaci, takže ve výsledku počet povídek odpovídal onomu pověstnému šafránu.

4) Příloha měla uzávěrku v srpnu 1984, protože jsem měl jít v říjnu na vojnu. Byla namnožena opět v Liberci, avšak v nedostatečném počtu kusů a některé strany byly kompletně nepoužitelné. Nouzově jsem musel přistoupit k ručnímu tisku speciálně vyrobeným nerezovým válečkem, kdy jsem každý list namáčel do lihu a nechával před otiskem odkapat. Úděsná práce, ale nic jiného nezbývalo, potřebný stroj nebyl k dispozici.

5) Jiří Matys se zavázal, že do mého návratu z vojny sežene oficiální zastřešení, finanční krytí a možnost tisku. Měl na to rok.

Přes vojnu jsem překládal povídky Raye Bradburyho, aby bylo co vydávat. V menší míře také povídky sovětských amatérů. A napsal jsem hodně netradiční povídku "Invaze" o paralelních světech.

říjen 1985

Bonsai 1/85 (informátor literárního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v České Lípě)

NEPRODEJNÉ

Vydal: SKP v České Lípě, ZUČ

Povolil: Odbor kultury Sč KNV v Ústí nad Labem

Číslo povolení: 350023585

Počet výtisků: 90

Sestavil Jiří Matys, grafická úprava a ilustrace Ing. Jiří Karbusický, obálku nakreslil Ing. Stanislav Hauk

Množící technika: sítotisk (obálka), cyklostyl (textová část), xerox (strana kresleného sf humoru)

Počet stran: 14 + 1

Obsah: původní a překladová tvorba

Zajímavosti:

1) Pro našeho zřizovatele jsme nebyli SF klubem a o předcházejících dvou číslech Bonsai nejspíše nic nevěděl. Finanční krytí bylo 5 000 Kč/rok.

Ke stavu klubu: Začínalo se od nuly nábořem nových lidí. Počet členů postupně narůstal (Hauk, Sobotová, Mócová, Tita, Andryšek...). Nekompromisním požadavkem byla aktivita, bez ní by byl klub o ničem.

2) Podle zarovnání pravého okraje textu by se dalo usuzovat na použití editoru a počítačové tiskárny. Nebylo tomu tak. Zarovnání bylo provedeno obyčejným psacím strojem. Bylo to pracné, avšak výsledný dojem stál za to.

3) Na straně 14 je uveden povinný údaj: "Tisk proveden blánami č. 159 - 172." Z toho je patrné, jak moc měli komunisté obavy z používání reprodukční techniky. Psací stroje a kopíráky - to bylo jediné, co nepodléhalo evidenci.

4) O jazykovou úpravu čísla se postarala moje bývalá učitelka češtiny z SPŠS Č. Lípa paní Mgr. Jarmila Škarková. A nejspíše i čísla následujícího.

prosinec 1985

Bonsai 2/85 (informátor literárního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v České Lípě)

NEPRODEJNÉ

Vydal: SKP v České Lípě, ZUČ

Povolil: Odbor kultury Sč KNV v Ústí nad Labem

Číslo povolení: 350001486

Počet výtisků: 100

Sestavili Jiří Matys a Ing. Jiří Karbusický; kresba mušle Květa Pacovská (převzato); obálku nakreslil Ing. Stanislav Hauk

Množící technika: sítotisk (obálka), cyklostyl (textová část), xerox (komiks a kreslený sf humor)

Počet stran: 46 + 3

Obsah: původní a překladová tvorba

Zajímavosti:

1) Kvalita tisku nás zklamala, bylo jasné, že to chce změnu.

2) Písmo titulků navrhla děvčata z mého původního SFK Liberec.

3) Evidence cyklostylových blan byla dovedena k dokonalosti. Každý list v pravém horním okraji nesl údaj: č.b.XXX.

4) Komiks "Vezeme domů slunce" byl mnou okreslen z časopisu Větrník, kde byl na zeleném podkladu a nedal se reprodukovat.

březen 1986

Bonsai 1/86 (informátor literárního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v České Lípě)

NEPRODEJNÉ

Vydal: SKP v České Lípě, ZUČ

Povolil: Odbor kultury Sč KNV v Ústí nad Labem

Číslo povolení: 350012786

Počet výtisků: 100

Sestavili Jiří Matys a Ing. Jiří Karbusický; strana sf humoru Ing. Marian Hrkeř; obálka Ing. Stanislav Hauk; jazyková úprava Pavel Vlastník.

Množící technika: sítotisk (obálka), malooffset (textová část), linoryt (grafické listy), xerox (kreslený sf humor)

Počet stran: 23 + 2 + 1

Obsah: původní a překladová tvorba, grafiky

Zajímavosti:

1) Tříbarevná obálka sítotiskem. Finančně nejschůdnější bylo používat pro všechna čísla v daném roce shodnou obálku. Proto z ní zmizely časové údaje.

2) Matrice jsem zhotovoval ve formátu A3, oboustranný tisk pak proběhl na A4 v reprografickém středisku n. p. Severočeské dřevařské závody v České Lípě. Kapacita čísel tak velice narostla. Pokusně byl proveden barevný titulek "Zarathuštra se vrací" - předzvěst budoucích barev uvnitř čísla.

3) Nutno vyzdvihnout geniálního umělce Jirku Maška. Pro Bonsai 1/86 ručně vytiskl dvakrát po 100 grafických listech, což bylo z jeho strany velmi obětavé. Nejenže se pak přeorientoval na scifoidní tematiku a byl stále lepší, ale předvedl i zajímavou schopnost: trefovat se do obsahu textů, které ještě ani nečetl. Stalo se, že jsme při redakční schůzce jím přinesené předtisky jen přiřadili k povídkám a bylo po této stránce téměř hotovo.

4) Fanzinu jistě prospělo, že jsme jako nové členy klubu měli dva učitele češtiny: Pavla Vlastníka a Lubora Studeckého.

září 1986

Bonsai 2/86 (informátor literárního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v České Lípě)

NEPRODEJNÉ

Vydal: SKP v České Lípě, ZUČ

Povolil: Odbor kultury Sč KNV v Ústí nad Labem

Číslo povolení: 350033186

Počet výtisků: 100

Sestavili Jiří Matys a Ing. Jiří Karbusický; graf. úprava a strany sf humoru Ing. Jiří Karbusický; obálka Ing. Stanislav Hauk; jazyková úprava Pavel Vlastník; fotografické strany Eva Janová; ilustrace Jiří Mašek

Množící technika: sítotisk (obálka), malooffset (textová a obrazová část), fotografie (A4)

Počet stran: 46 + 2

Obsah: původní a překladová tvorba, recenze, fotografie, grafika

Zajímavosti:

1) Všechny Maškovy ilustrace vyšly v barvě. Stejně tak Žáčkova kresba a strany sf humoru. Pokusně jsme zkusili přetisk fotografie ("spisovatel Jaroslav Veis při besedě s členy SFK Teplice" na str. 44), s obstojným výsledkem.

2) Mezi strany 16 a 17 jsme vložili fotografie přebalů knih Arthura C. Clarka Vesmírná odyssea 2001 a 2010. Provedení ve formátu A4 šlo do fandomu. "Desátek" pro zřizovatele byl zkompletován s fotografiemi o velikosti sběratelských kartiček. Tato záležitost totiž nebyla ve schválených podkladech, tak jsme nechtěli zbytečně dráždit. I tak přišla shora výtka.

3) Moje první rande s Evou Janovou, budoucí manželkou, proběhlo v temné komoře, kde jsme spolu vyvolávali výše zmíněné fotografie. Termín tlačil, muselo se to udělat. Alespoň hned od začátku byla v obraze, co ji se mnou asi tak čeká.

květen 1987

Bonsai 1/87 (informátor literárního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v České Lípě)

NEPRODEJNÉ

Vydal: SKP v České Lípě, ZUČ

Povolil: Odbor kultury SČ KNV v Ústí nad Labem

Číslo povolení: 350027787

Počet výtisků: 150

Sestavili Jiří Matys a Ing. Jiří Karbusický; graf. úprava a obálka Ing. Jiří Karbusický; strany sf humoru Petr Chmelař; jazyková úprava Pavel Vlastník a Lubor Studecký; fotografie Jiří Matys, SFK Quasar a B. A. Zavgorodnij; volná grafika: Jiří Mašek, Miroslav Krubl a Josef Sebiň; ilustrace Jiří Mašek

Množící technika: sítotisk (obálka), malooffset (text a obrazová část)

Počet stran: 92

Obsah: původní a překladová tvorba, recenze, fotografie, grafika, komiks

Zajímavosti:

1) Jen schvalovačka a tisk pravidelně zabíraly pět měsíců času, takže se nelze divit, že jsme se s vydáváním Bonsai dostávali do stále většího skluzu. Řešením bylo vydat ten rok jen jedno číslo, otázkou bylo, zda tradičního rozsahu, nebo dvojnásobného. Rozhodli jsme se pro druhou možnost. Dnes bych tak už nevolil.

2) Matrice pro tisk jsem zhotovoval dva měsíce čistého času a další měsíc jsem strávil kompletací a rozesláním. Vlastně srovnatelně s předchozím rokem, jenomže tentokrát v jednom zátahu. Ani někteří členové našeho klubu nebyli v obraze, co vydávání obnáší, a byli přesvědčeni, že materiály prostě jen předáme tiskárně a ona se o všechno sama postará. Pochopitelně na něco takového by nám přidělené peníze nestačily.

3) Barevnost uvnitř čísla jsme omezili na minimum, na pouhé čtyři listy, a soutisk nahradili celostránkovým provedením. Na realizaci to bylo méně náročné (jen jeden průchod strojem).

4) Celková technická úroveň čísla poklesla, černý tisk provedli spíše do šediva. Tak velký počet listů byl pro reprostředisko SDZ už nejspíše příliš, flinkli to.

5) Číslo mělo být počátkem spolupráce našeho klubu s SFK Bechyně, ale zrovna galerie jejich fanzinu Quasar dopadla snad z celého čísla nejhůře. Ze slibných plánů tak nebylo nic.

6) Novinkou pro nás bylo zveřejnění komiksu. Jelikož šlo o příběh doktora Who z produkce TV BBC, vyvážili jsme ho Olšovým článkem o sovětské sci-fi, recenzí filmu a fotogalerií autorů, kterou mi pomohl dát dohromady člen SFK Volgograd Zavgorodnij. Fungovalo to, komiks schvalovačkou prošel.

7) Další novinkou byla galerie obálek čs fanzinů. Snad se příliš nemýlím, že šlo tehdy o unikátní počin v rámci fandomu.

8) SF klub byl v té době na vrcholu. Pořádal kolem patnácti schůzek ročně, zval si hosty z fandomu a měl kontakty do zahraničí.

červen 1987

Fanscriptum 1/87 (příloha fanzinu Bonsai)

NEPRODEJNÉ

Počet výtisků: 150

Vydáno bez vědomí zřizovatele klubu a Odboru kultury, takže šlo o čistokrevnou nelegální tiskovinu.

Autoři čísla: Jiří Karbusický, Zdena Mócová, Jiří Mašek, Jiří Matys, Jiří Fidra, Ondřej Neff a Ivan Adamovič

Množící technika: Linoryt (obálka) + costar (text)

Počet stran: 9

Obsah: komentáře k fanzinům a povídkám v nich

Zajímavosti:

1) Fanscriptum byl nápad Jirky Maška. Koncepce pochází od něj. Angažoval se i návrhem obálky a jejím ručním tiskem v potřebném počtu kusů.

2) Fanscriptum nadchlo také Jirku Matyse. Od vzniku SFK Č. Lípa bylo jeho hlavním zájmem vydávat původní tvorbu a pracovat s autory. A k tomu patřilo vzájemné vyjadřování se ke svým literárním výtvorům, což se sice tak jako tak dělo, ale hlavně na korespondenční bázi. Vzpomínám si, jak jsem Jirkovi coby ohlas posílal schémata výskytu jeho postav v jednotlivých kapitolách, s čím vstupovaly do děje, co se kdy dozvěděly, koho mohly či měly znát, jakou měly motivaci, možnosti, povahu... Nic z toho nešlo na veřejnost, a to je škoda.

3) A co by autoři byli bez svých čtenářů? Proto jsem se na ně obrátil ve svém úvodníku: "Všichni vydavatelé fanzinů jistě znají ticho, které následuje po rozeslání nového čísla. Vedoucí klubů se ozvou, pravda, vždyť je na ně zásilka adresována, autoři příspěvků taky, ale co členstvo? Už nejednou byla položena otázka: čte vůbec někdo fanziny? (...) Vznik Fanscripta odstraňuje hlavní překážku - neexistenci vhodné plochy. Záleží teď na fandomu, na celém fandomu, nejen tradičních přispěvatelích, jak se tato příležitost využije. (...) Je o čem psát, jen vzít pero do ruky. Většinu čtenářů tvoří řadoví zájemci o SF, a právě na ně se obracíme: haňte, kritizujte, chvalte!"

4) Vyjma Zdeny Mócové, která tehdy poprvé něco napsala, číslo obsahovalo příspěvky pouze od tradičních matadorů.

5) Nevýhodou costaru bylo enormní korozivní působení na sešivací sponky. Do budoucna jsme proto zamýšleli přejít na vhodnější způsob tisku.

březen 1988

Bonsai 1/88 (informátor literárního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v České Lípě)

NEPRODEJNÉ

Vydal: SKP v České Lípě, ZUČ

Povolil: Odbor kultury Sč KNV v Ústí nad Labem

Číslo povolení: 350024188

Počet výtisků: 150

Sestavili Jiří Matys a Ing. Jiří Karbusický; graf. úprava Ing. Jiří Karbusický; návrh obálky a ilustrace Jiří Mašek; jazyková úprava Pavel Vlastník

Množící technika: malooffset (obálka, text i obrazová část)

Počet stran: 48

Obsah: Odborná stať, komiks, povídky, **blok Fanscriptum (1/88)**

Zajímavosti:

1) Nevím, zda malooffset neumožňoval tisk na čtvrtku, nebo jsme jen nepodali požadavek, každopádně od tohoto čísla mělo Bonsai měkkou obálku.

2) Číslo po technické stránce dopadlo dobře.

3) PhDr. Vladimír Veverka svým textem "Exkurs" pohotově nahradil nevyhovující článek mladšího kolegy, kterého původně sám doporučil. Ještě že tak, šlo o text vysoce kvalitní a srozumitelný.

4) Fanscriptum jsme legalizovali jako "blok recenzí, ohlasů a polemik" a vyšel v jednom svazku s Bonsai. Po tomto kroku mělo následovat osamostatnění v podobě fanzinu o pár stranách a vysoké periodicitě. K tomu nakonec nedošlo. Do dalšího čísla (s ilegálním již třetího) se sešly příspěvky opět od tradičních pisatelů, ale od nikoho nového z fandomu. Padl z toho na nás takový pocit marnosti, že jsme projekt odpískali.

duben 1988

Bonsai 2/88 (informátor literárního kroužku při Sdruženém klubu pracujících v České Lípě)

NEPRODEJNÉ

Vydal: SKP v České Lípě, ZUČ

Povolil: Odbor kultury Sč KNV v Ústí nad Labem

Číslo povolení: 350024288

Počet výtisků: 150

Sestavili Jiří Matys a Ing. Jiří Karbusický; graf. úprava Ing. Jiří Karbusický; návrh obálky, ilustrace a volná grafika Jiří Mašek; fotografie Miloš Tita, Jiří Matys, SFK Makropulos a SFM Praha; jazyková úprava Lubor Studecký

Množící technika: malooffset (obálka, text i obrazová část) + xerox (opakovaný tisk)

Počet stran: 72

Obsah: původní a překladová tvorba

Zajímavosti:

1) Náš zřizovatel nám poskytl finance už jen na tisk tohoto čísla. Začal razit koncepci, že do budoucna všechny sdružené zájmové kluby budou vyvíjet jen takové činnosti, na které si samy vydělají (chozraščot). Současně reprografické středisko SDZ oznámilo, že končí (z technických důvodů) s tiskem pro externí zájemce. Naši zakázku sice po mnohaměsíčních odkladech ještě vyřídilo, avšak všechny listy s fotografiemi byly na vyhození. Takže jsme zůstali bez peněz a s nehotovým číslem.

2) Sehnal jsem tiskárnu, která přislíbila kvalitnější tisk za rozumnou cenu. Realita byla odlišná: kvalitu nedodržela a navíc vystavila fakturu na trojnásobnou částku. Zaplatil jsem (ze svého) pouze původně dohodnuté a risknul soudní dohru. Tiskárna nakonec ustoupila a další kroky už nevyvíjela.

Pak jsem využil služeb veřejného xeroxu a nejhorší listy nechal z matic okopírovat. Drahé, ale nezbytné.

3) Navzdory výše zmíněným problémům číslo dopadlo relativně dobře.

4) "Strom" ze strany 1 byl původně plakát. Opět provedený technikou linorytu Jirkou Maškem.

5) Dvě třetiny čísla tvořil blok překladatelů. Uvedli jsme jejich životopisy, otiskli podobenky a u každého nejméně jeden překlad. Nic podobného do té doby ve fandumu nevyšlo.

Tak to bylo poslední Bonsai, které jsme, po všech skluzech a peripetiích s dotiskem, distribuovali až někdy v srpnu 1990.

S Jirkou Matysem jsme pak sestavili ještě další dvě čísla. Mělo jít o prodejní fanzin, proto bylo nutné změnit název tak, aby více přináležel k žánru. Karel Jedlička z Plzně svolil, že můžeme použít název **Vega**. V sedmdesátých letech totiž tento fanzin sestavoval, ale zhotovování matic, ilustrování a tisk ormigem prováděla paní Jiřina Sobotová z Mimoně se svojí dcerou Lenkou. Odtud vzešel nápad navázat na "místní tradici" a Bonsai takto přejmenovat. V roce 1990 jsme rozjeli propagaci a postupně se podařilo najít odbyt pro 600 výtisků (cena 22 Kč/kus).

Situaci komplikovala skutečnost, že si někteří fanové vyjednali publikační práva na díla zahraničních autorů a vyhrožovali žalobami každému, kdo jim vleze do zelí (začaly se v tom točit velké peníze). A Vega obsahovala překladové povídky.

Druhou záležitostí bylo, že když se konečně podařilo sehnat dědičku práv jednoho z komiksů, tak tvrdě požadovala vyplacení honoráře. Nakonec sic souhlasila s podílem na zisku (bude-li nějaký), ale i tak nás to vzalo, protože úplně všichni ostatní se na Veze podíleli zdarma a nebylo to vůči nim vůbec fér. Dost mne to tehdy znechutilo.

A třetí záležitostí byla moje enormní časová vytíženost v novém zaměstnání, kdy bylo potřeba počkat, až nejhorší pomine a já se vrátím alespoň k Veze, když náš SF klub mezitím přestal existovat.

Celé se to natáhlo do doby blížícího se rozpadu federace, kdy jsme usoudili, že projekt přestal být průchodný a vzdali jsme ho. Byla to velká škoda, protože šlo o kompletně připravená čísla, včetně ilustrací a fotografií. Autorům jsme se omluvili a příspěvky jim poslali zpět. Tím naše vydavatelská činnost v roce 1992 definitivně skončila.

Pro úplnost:

Fanscriptum 1/89 (březen) vyšlo jako rubrika ve fanzinu R.U.R. 8/1989.

Fanscriptum 1/90 (leden) vyšlo jako rubrika ve fanzinu R.U.R. 10/1990.

FANZIN "BONSAI-INTERKOM" – SOUPIS ČÍSEL

Bonsai-Interkom čísla 1/1987 - 12/1987

Bonsai-Interkom čísla 1/1988 - 12/1988

Bonsai-Interkom čísla 1/1989 - 12/1989

Bonsai-Interkom speciál 1/1989

Bonsai-Interkom čísla 1/1990, 2/1990, 3-4/1990, 5-6/1990, 7-8-9/1990, 10-11/1990, 12/1989

Bonsai-Interkom speciál čísla 1/1990 - 20/1990

Bonsai-Interkom čísla 1-2/1991, 3/1991, 4/1991, 5/1991

Bonsai-Interkom speciál 1/1991